

нитѣ свѣтила само тая звезда стоеше неподвижна. Когато се съмна, тя изгасна тамъ, гдето свѣтна.

Звездата се появи и на другата вечеръ. Царьтъ се много замисли и свика на съветъ всички старци, първенци и жреци въ царството. Той имъ каза:

— Ето, днесъ се появи въ небесата нова звезда. Това е събитие, което по блѣсъкъ надминава всички чудеса и предсказания. Въ нашитѣ стари лѣтописи е казано, че това чудо известява раждането на новъ Богъ, предъ когото всички други божества ще изчезнатъ. Ето защо, азъ решихъ да отида да занеса дарове на тоя Богъ и да изпрося неговата закрила.

Когато остана самъ, той дълго мисли, какъвъ даръ да поднесе на новия Богъ. И намисли, че неговиятъ подаръкъ трѣбва да съдържа това, което най-много радва хората: пѣсенъ, багри и игри. И реши да занесе птички.

Тогава заповѣда да приготвятъ голѣма клетка и постави въ нея най-блестящитѣ араси, най-красивитѣ папагали и колибри и най-сладкопойнитѣ птички отъ царството си.

И тръгна, придруженъ отъ сто слуги, въоръжени съ лжкове, цѣли татуирани и накичени съ пера. Поставиха клетката на гърба на осемъ бѣли лами; други осемъ лами влачѣха неговата колесница безъ колела.

Самъ царьтъ облѣче своята голѣма мантия, посипана съ разноцвѣтни скъпоценни камъни, покри лицето си съ червена глина, намаза дългитѣ си коси съ благовония и постави царския си шлемъ. Той бѣше направенъ отъ орлови пера, които обкръжаваха лицето му и се спускаха къмъ земята като бѣлоснѣжни крила, което придаваше на царя изгледъ на огромна разперена птица.

Най-първо вървѣ презъ земята на едни джуджета. После навлѣзе срѣдъ просторни гори, гдето тигритѣ и ягуаритѣ го поздравляваха, пълзейки предъ него; боата се извиваше изящо по дърветата, а маймунитѣ му хвърляха цвѣтя.